Υπόθεση 273/85 R

Silver Seiko Limited και άλλοι
κατά
Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

« Ντάμπινγκ »

Περίληψη

Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Στάθμιση όλων των σχετικών συμφερόντων
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 185 και 186 — Κανονισμός διαδικασίας, άρθρο 83, παράγραφος 2)

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
18 Οκτωβρίου 1985 *

Στην υπόθεση 273/85 R,

Silver Seiko Limited, Silver Reed (UK) Limited, Silver Reed International GmbH, με έδρες αντίστοιχα το Τόκιο (Ιαπωνία), το Watford (Αγγλία) και το Kelsterbach (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενες από τον Philippe de Smedt, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Alex Schmidt,

αιτούσες,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τους H.-J. Lambers, διευθυντή της νομικής του υπηρεσίας, και E.-H. Stein, νομικό σύμβουλο της εν λόγω υπηρεσίας, επικουρούμενους από τον F. Jacobs, Queen's Counsel, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Jörg Käser, διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

καθού,

υποστηριζόμενου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον J. Temple Lang, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

και το

Committee of European Typewriter Manufacturers (CETMA), με έδρα την Κολωνία (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας), εκπροσωπούμενο από τους D. Ehle, U. Feldmann και V. Schiller, δικηγόρους Κολωνίας, με αντίκλητους στο Λουξεμβούργο τους δικηγόρους Arendt και Harles, 34, rue Philippe-II,

παρεμβαίνοντες,

που έχει ως κύριο αντικείμενο αίτηση των εν λόγω εταιριών περί αναστολής εκτελέσεως ως προς αυτές του κανονισμού 1698/85 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1985 (ΕΕ L 163, σ. 1), για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών καταγωγής Ιαπωνίας,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

εκδίδει την ακόλουθη

ΔΙΑΤΑΞΗ

1 Με δικόγραφο της 6ης Σεπτεμβρίου 1985, οι εταιρίες Silver Seiko Ltd, Silver Reed (UK) Ltd και Silver Reed International GmbH υπέβαλαν αίτηση, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, με κύριο αίτημα την αναστολή εκτελέσεως ως προς αυτές του κανονισμού 1698/85 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουνίου 1985 (ΕΕ L 163, σ. 1), για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών που κατασκευάζουν οι αιτούσες και για την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ που επέβαλε ο κανονισμός 3643/84 της Επιτροπής, της 20ής Δεκεμβρίου 1984 (ΕΕ L 335, σ. 43), μέχρις ότου το Δικαστήριο αποφανθεί επί της κύριας δίκης, και επικουρικό αίτημα τη λήψη οιουδήποτε άλλου προσωρινού μέτρου που το Δικαστήριο θα κρίνει νόμιμο και επιεικές λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις.

2 Η αίτηση, η οποία πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 6 Σεπτεμβρίου 1985, υποβλήθηκε δυνάμει των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ και του άρθρου 83 του κανονισμού διαδικασίας.

3 Οι αιτούσες αναφέρονται στην προσφυγή ακυρώσεως του προαναφερθέντος κανονισμού 1698/85 που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 6 Σεπτεμβρίου 1985.

4 Με Διάταξη της 11ης Σεπτεμβρίου 1985, επετράπη, βάσει του άρθρου 37, παράγραφος 1, του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου ΕΟΚ, στην Επιτροπή να παρέμβει στην υπόθεση 273/85 R προς στήριξη των αιτημάτων του καθού. Η Επιτροπή κατέθεσε γραπτές παρατηρήσεις στις 16 Σεπτεμβρίου 1985.

5 Με τηλετύπημα της 9ης Οκτωβρίου 1985, το Δικαστήριο έθεσε ερωτήματα στο CETMA και στην Επιτροπή. Το πρώτο κλήθηκε να υποβάλει εγγράφως τις απαντήσεις του πριν από τις 9.30 της 14ης Οκτωβρίου 1985, ενώ η δεύτερη κατά τη συνεδρίαση της 14ης Οκτωβρίου 1985.

6 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 19 Σεπτεμβρίου 1985, το CETMA ζήτησε να παρέμβει στη διαδικασία λήψεως ασφαλιστικών μέτρων προς στήριξη των αιτημάτων του καθού. Με τηλετύπημα της 27ης Σεπτεμβρίου 1985, οι αιτούσες εταιρίες ζήτησαν από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση περί παρεμβάσεως, επειδή τα συμφέροντα του CETMA ήταν δυνατό να εκπροσωπηθούν με τον ενδεδειγμένο τρόπο από το Συμβούλιο και την Επιτροπή. Περαιτέρω, οι εταιρίες ισχυρίστηκαν ότι ορισμένα διαδικαστικά έγγραφα που περιλαμβάνει η δικογραφία στην υπόθεση 273/85 R είναι εμπιστευτικά και δεν μπορούν να διαβιβαστούν στο CETMA σε περίπτωση που επιτραπεί η παρέμβασή του. Με Διάταξη της 2ας Οκτωβρίου 1985, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου επέτρεψε στο CETMA να παρέμβει στην υπόθεση 273/85 R προς στήριξη των αιτημάτων του καθού, επειδή έχει συμφέρον στην επίλυση της διαφοράς κατά την έννοια του άρθρου 37, παράγραφος 2, του Πρωτοκόλλου περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου ΕΟΚ, διέταξε δε το αντίγραφο της αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, απαλλαγμένο από εμπιστευτικά στοιχεία που απαριθμούνται με τη Διάταξη, να του κοινοποιηθούν επιμελεία της γραμματείας του Δικαστηρίου.

7 Το καθού υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις στις 13 Σεπτεμβρίου 1985. Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους κατά τη συνεδρίαση της 14ης Οκτωβρίου 1985.

8 Η υπόμνηση των σταδίων που προηγήθηκαν της θέσπισης από το Συμβούλιο του κανονισμού 1698/85 παρουσιάζει ενδιαφέρον. Στις 15 Φεβρουαρίου 1984, το CETMA υπέβαλε στην Επιτροπή καταγγελία με αίτημα την επιβολή δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ηλεκτρονικών γραφομηχανών καταγωγής Ιαπωνίας, στις οποίες περιλαμβάνονται και εκείνες των αιτουσών εταιριών. Κατόπιν αυτού και σύμφωνα με σχετική έρευνα που διεξήγαγε, η Επιτροπή θέσπισε στις 20 Δεκεμβρίου 1984 τον κανονισμό 3643/84 (ΕΕ L 335, σ. 43), το άρθρο 1, παράγραφος 3, του οποίου επέβαλε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ, ύψους 26,6 %, επί των εξαγομένων από τις αιτούσες γραφομηχανών, δασμό που αποτελεί το αντικείμενο της εκκρεμούσας ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγής ακυρώσεως. Στις 19 Ιουνίου 1985 το Συμβούλιο θέσπισε τον κανονισμό 1698/85 που επιβάλλει με το άρθρο 1, παράγραφος 4, οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ, ύψους 21 %, επί των εν λόγω μηχανών, ενώ με το άρθρο 2 προβλέπει την οριστική είσπραξη των προσωρινών δασμών αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί με τον προαναφερθέντα κανονισμό 3643/84.

9 Οι αιτούσες εταιρίες ισχυρίζονται ότι η αναστολή εκτελέσεως ως προς αυτές του εν λόγω κανονισμού μέχρι την έκδοση της απόφασης του Δικαστηρίου επί της κύριας προσφυγής είναι επιβεβλημένη, ώστε να μην υποστούν σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία.

10 Κατά το άρθρο 185 της Συνθήκης ΕΟΚ, οι προσφυγές που ασκούνται ενώπιον του Δικαστηρίου δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα. Πάντως, το Δικαστήριο μπορεί, αν κρίνει ότι επιβάλλεται από τις περιστάσεις, να διατάξει την αναστολή εκτελέσεως της προσβαλλόμενης πράξης, καθώς και οιοδήποτε άλλο προσωρινό μέτρο κατ' εφαρμογή των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ.

11 Για να καταστεί δυνατή η λήψη παρόμοιων μέτρων, το άρθρο 83, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας απαιτεί οι αιτήσεις για τη λήψη προσωρινών μέτρων να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υπόθεσης, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται.

12 Παραπέμποντας στους λόγους που προέβαλαν προς στήριξη της προσφυγής τους περί ακυρώσεως, οι αιτούσες εταιρίες προβάλλουν ορισμένους λόγους που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη χορήγηση των αιτούμενων μέτρων. Προβαίνοντας στον υπολογισμό της κανονικής αξίας με βάση τις λιανικές πωλήσεις στην εσωτερική αγορά από την επιφορτισμένη με τις πωλήσεις θυγατρική εταιρία, καθώς και σε όλους τους άλλους υπολογισμούς σχετικά με την κανονική αξία με αφετηρία την εσφαλμένη αυτή βάση, τα κοινοτικά όργανα παρέβησαν το άρθρο 2, παράγραφος 7, του κανονισμού 2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984 (ΕΕ L 201, σ. 1), ο οποίος αποτελεί το βασικό κανονισμό σε θέματα ντάμπινγκ. Περαιτέρω, τα κοινοτικά όργανα δεν τήρησαν ούτε τη διάταξη του άρθρου 2, παράγραφοι 8 και 9, του προαναφερθέντος κανονισμού, επειδή αφήρεσαν από την τιμή εξαγωγής ποσό υπερβολικού ύψους ως γενικά έξοδα και ποσοστό κέρδους και επειδή δεν συνέκριναν την κανονική αξία και την τιμή εξαγωγής κατά το αυτό στάδιο εμπορίας που πρέπει να είναι η έξοδος από το εργοστάσιο. Εξάλλου, το άρθρο 4, παράγραφος 5, του προαναφερθέντος κανονισμού απαιτεί να μη λαμβάνονται υπόψη κοινοτικοί παραγωγοί, εισαγωγείς ηλεκτρονικών γραφομηχανών, που υποτίθεται ότι αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, κατά την εκτίμηση της ζημίας που υφίσταται η παραγωγή της Κοινότητας, επιταγή που δεν τηρήθηκε στην προκειμένη περίπτωση. Οι αιτούσες εταιρίες θεωρούν επίσης ότι υπέστησαν διάκριση σε σχέση με την εταιρία Nakajima, μοναδικό ιαπωνικό κατασκευαστή ηλεκτρονικών γραφομηχανών στον οποίο δεν επεβλήθη προσωρινός ή οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ, ενώ κανένα πραγματικό στοιχείο δεν δικαιολογεί τη διαφορετική μεταχείριση μεταξύ των δύο.

13 Εξάλλου, το Συμβούλιο και η Επιτροπή θεωρούν ότι η εξέταση των τεσσάρων λόγων που προβάλλουν οι αιτούσες εκφεύγει σαφέστατα από το πλαίσιο των προσωρινών μέτρων για να προδικάσει την ουσία, ενώ κανείς απ' αυτούς δεν είναι ικανός να στη-

ρίξει το « fumus boni juris ». Το Συμβούλιο και η Επιτροπή θεωρούν περαιτέρω ότι οι περιστάσεις που επικαλούνται οι αιτούσες για να αποδείξουν ότι συντρέχει περίπτωση ανεπανόρθωτης ζημίας, όπως η μείωση των πωλήσεών τους και της μερίδας συμμετοχής τους στην αγορά, καθώς και η εξασθένηση του δικτύου διανομής τους, είναι συνυφασμένες με τη θέσπιση του δασμού αντιντάμπινγκ και δεν αποτελούν απόδειξη ανεπανόρθωτης ζημίας, θεμελιώνουσας το επείγον και κατά συνέπεια τη χορήγηση των προσωρινών μέτρων που ζητούνται. Εξάλλου, το Συμβούλιο και η Επιτροπή ισχυρίζονται ότι, όπως προκύπτει σαφώς από τη νομολογία του Δικαστηρίου και ιδίως από τη Διάταξη 258/84 R της 17ης Δεκεμβρίου 1984 στην υπόθεση Nippon Seiko, είναι αναγκαίο να χωρήσει εκτίμηση των συμφερόντων των αιτουσών σε σχέση με τη ζημία που θα μπορούσε να υποστεί η ευρωπαϊκή βιομηχανία αν γίνονταν δεκτά τα αιτούμενα προσωρινά μέτρα, θεωρούν δε ότι το συμφέρον της ευρωπαϊκής βιομηχανίας θα θιγόταν σοβαρά αν λαμβάνονταν πράγματι τα μέτρα που ζητούν οι αιτούσες.

14 Για να αποδείξουν ότι συντρέχει το fumus boni juris, οι αιτούσες επαναλαμβάνουν με την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων που υπέβαλαν διάφορους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που προβάλλουν και με την προσφυγή τους στην κύρια δίκη. Με τις γραπτές παρατηρήσεις τους, τόσο το Συμβούλιο όσο και η Επιτροπή έκριναν ότι δεν όφειλαν να εκθέσουν την άποψή τους επί των ισχυρισμών αυτών στο πλαίσιο διαδικασίας για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, επειδή η εξέτασή τους επάγεται την έκφραση απόψεως επί της ουσίας. Κατά τη συνεδρίαση της 14ης Οκτωβρίου 1985, και τα δύο κοινοτικά όργανα, ειδικότερα όμως η Επιτροπή, υπογράμμισαν ότι κατά την άποψή τους δεν προέβησαν σε εσφαλμένο υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ και της αποτίμησης της ζημίας που προκαλούν οι ιαπωνικές εισαγωγές στην ευρωπαϊκή βιομηχανία και ότι εφήρμοσαν ακριβώς τις διατάξεις του οικείου κανονισμού, στην προκειμένη δηλαδή περίπτωση του κανονισμού 2176/84.

15 Συναφώς, ενόψει των επιχειρημάτων των αιτουσών, μπορεί να γίνει δεκτό ότι προέβαλαν ουσιώδη επιχειρήματα τα οποία θα αποτελέσουν αντικείμενο περισσότερο εμπεριστατωμένης εξετάσεως στο πλαίσιο της προσφυγής στην κύρια δίκη, ενώ τα κοινοτικά όργανα, λαμβάνοντας την προαναφερθείσα θέση, δεν επιχείρησαν ούτε θέλησαν να επιχειρήσουν να καταδείξουν το αλυσιτελές των λόγων που προβάλλουν οι αιτούσες. Υπό την επιφύλαξη όσων εκτίθενται με τη σκέψη 17 που ακολουθεί, είναι συνεπώς δυνατό να θεωρηθεί ότι οι προβαλλόμενοι από τις αιτούσες λόγοι μπορούν εκ πρώτης όψεως να δικαιολογήσουν τη χορήγηση του προσωρινού μέτρου που ζητούν.

16 Ναι μεν οι αιτούσες στην παρούσα υπόθεση προέβαλαν νομικούς και πραγματικούς ισχυρισμούς που μπορούν εκ πρώτης όψεως να δικαιολογήσουν την αναστολή εκτελέσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού, στο Δικαστήριο όμως εναπόκειται να εκτιμήσει το επείγον και την αναγκαιότητα της αιτούμενης αναστολής, προκειμένου να αποφευχθεί σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία των αιτουσών.

17 Επί του θέματος αυτού, προς στήριξη των αντίστοιχων απόψεών τους οι διάδικοι υποστήριξαν αντικρουόμενες θέσεις και ανέφεραν αριθμούς σχετικά με το ύψος των τιμών και το ποσοστό συμμετοχής στην αγορά της ευρωπαϊκής βιομηχανίας και των ιαπώνων ανταγωνιστών της. Οι αριθμοί που παρέσχε το Συμβούλιο, η Επιτροπή και το CETMA, αφενός, και οι αιτούσες, αφετέρου, δεν συγκλίνουν. Στο πλαίσιο της διαδικασίας για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου δεν μπορεί να δεχτεί ως ακριβέστερους τους αριθμούς που επικαλείται ο ένας διάδικος αντί του άλλου, χωρίς να προδικάσει την ουσία της υπόθεσης, αν άλλα στοιχεία δεν βαρύνουν υπέρ της απόψεως του ενός διαδίκου, πράγμα που δεν συμβαίνει στην παρούσα υπόθεση. Καθ' όμοιο τρόπο, αντιμετωπίζει την ίδια αδυναμία ο Πρόεδρος, όταν πρέπει να κρίνει αν έγινε σύγκριση στο αυτό στάδιο εμπορίας της τιμής εξαγωγής και της κανονικής τιμής.

18 Άλλωστε, στο πλαίσιο της εφαρμογής των άρθρων 185 και 186 της Συνθήκης ΕΟΚ είναι αναγκαίο να σταθμίζεται το σύνολο των διακυβευόμενων συμφερόντων. Επ' αυτού, τα κοινοτικά όργανα και το CETMA ισχυρίζονται ότι η ζημία που υπέστησαν οι κοινοτικοί κατασκευαστές λόγω της υποτιμολόγησης των τιμών των πωλούμενων από τις αιτούσες ηλεκτρονικών γραφομηχανών είναι σημαντική και ενδεχόμενη αναστολή των οριστικών δασμών αντιντάμπινγκ θα προκαλούσε χωρίς αμφιβολία την εξαφάνιση ενός μέρους της κοινοτικής βιομηχανίας. Ελλείψει έγκυρων και μη αμφισβητούμενων πληροφοριών, ικανών να αποδείξουν το αντίθετο, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η λήψη των αιτούμενων προσωρινών μέτρων ενδέχεται να προξενήσει σημαντική ζημία στην ευρωπαϊκή βιομηχανία.

19 Από τα προαναφερθέντα περιστατικά και από την αρχή ότι σε περίπτωση αμφιβολίας εναπόκειται στον αιτούντα διάδικο να αποδείξει το βάσιμο των ισχυρισμών του, εμφαίνεται ότι οι αιτούσες δεν προσκόμισαν αποχρώσες αποδείξεις ότι θα υφίσταντο σοβαρή και ανεπανόρθωτη ζημία που να δικαιολογεί το επείγον των προσωρινών μέτρων που ζητούν.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ,

αποφαινόμενος κατά τη διαδικασία λήψεως προσωρινών μέτρων,

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση.

2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Δημοσιεύτηκε στο Λουξεμβούργο στις 18 Οκτωβρίου 1985.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος

A. J. Mackenzie Stuart